

Johann Bacmeister

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Joannes Bacmeisterus, D. ...
Ad iusta Exequialia Quae luveni ... Dn. Joanni Ludolpho Elers/ Bardevicensi
Luneburgico Phil. & S. S. Theol. studioso Parentes Moestissimi absentes
Interprete Dn. Hospita Vidua Helingiana fieri curarunt ... Omnium Ordinum Cives
Academicos Studiose invitat ... : [P.P. Sub Sigillo Rectoratus die XII. Iunii, Anno
CI IC LXXXIV.]**

Rostochi[i]: Wepplingius, [1684]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn751405116>

Druck Freier Zugang

Bacmeister, J.,
in
J. L. Eler.

Rost. 1684.

http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn751405116/phys_0003

DFG

125.
PROGRAMMA
^{2^{do}}
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOANNES BACMEI-
STERUS, D.

Med. & sup. Math. Prof. P. Facult. Med.
Senior & p. t. Decanus.
Ad iusta Exequialia

^{Qua}
Juvenidum viveret Praestantissimo & Literatissimo
DN. JOANNI
LUDOLPHO Elers /

BARDEVICENSI LUNEBURGICO

Phil. & S. S. Theol. studioso

Parentes Mœstissimi absentes

Interprete

Dn, Hospita Viduâ HELINGIANA

feri curarunt

Omnium Ordinum Cives Academicos

Studiosè invitat.

Conventus fiet in æde D. Nicolao sacro ad horam I.

ROSTOCHI,

Prælo JOH. WEPLINGII, UNIV. TYPOGR.

Aximam Gentibus ferme universis post natos Homines honestæ sepulturæ curam fuisse insitam, vel sanctissimorum Patriarcharum Abrahami, Isaaci, & Jacobi exempla in sacro Codice expressa abundè satis comprobant: quorum æmulos sese possimodum ostenderunt Ebraei; A quibus aliæ Gentes, ut plura alia, ita quoq; illa, quæ sepulturæ inserviunt, didicisse videntur, quæ progressu temporis tanto sepulturæ desiderio flagrarunt, ut etiam, Tertulliano teste, insepultos non ante ad inferos sive domum Plutoniæ redigi vel migrare posse arbitrarentur, quam iusta perceperint, secundum Homericum Patroclum filius in somnis de Achille flagitantem, quod non aliàs adire portas inferû posset, arcibus eum longè animabus sepulorum. Quod & Sybilla de hujusmodi animabus refert

Hec omnis, inquit, quam cernis inops inhumataq; turba.

Portitor ille Charon: hi quos vehit unda sepulti.

Nec ripas datur horrendas, nec rauca fluentæ.

Transportare prius, quam sedibus ossa quierunt. hie. priusquã sepultura donata sunt. Neg, enim hodiè jus hoc receptum est aut heri: eternitate fixum ab omni sed viget: neg, origo qua sit ejus ulli cognitum est. Hinc Arminius vetustissimus poeta.

Humanogenere posuit natura creatrix

Hanc legem, ut tumuli membra sepulchra tegant.

Sunt namq; nobis connata immortalitatis semina, cujus adeò appetentes sumus, ut & sepulturæ prospiciamus: & nolumus cadaver nostrum male haberi. Nec obstat, quod quidam mortalium tepeliendi curas susq; deq; habuere uti de Diogene Cynico & Theodono Cyrenæo Eloquentia parens Cicer lib. in Tusculana quaest. nec non de Demonaste Erasmo Roterod. l. 8. Apophtegmat. referunt. Vox enim Ethnica, non autem Christiana est Poëta illius: *Facilis jactura sepulchri est.* Nos de verbo edocti, cum magnâ reverentia ac devotione defunctorum

Chri-

Christianorum & quorumvis etiam hominum corpora sepeli-
amus. Et quid ni reverenter illa tractemus, quæ Deus in enar-
bili gloria quondam decorare non dedignabitur? Neque enim
nos illud negligere, aut immani barbarorum more abycere de-
bemus, quod Deus tantâ curâ ac providentiâ custodit & ad su-
am gloriam æternam excitabit. Hujus piæ considerationis
ac Christianæ Meditationis ansam nobis præbet Præstantissi-
mus ac Literatissimus juvenis JONNES LUDOLPHUS *Glers* /
S.S. Theol. Studiosus solertissimus. Hic nobis exemplar in suo
Corpore editum exhibuit, quod alias communi circumferri
Proverbio solet, cum passim dici audimus, *Senibus mori necesse
esse, juvenes mori posse*,. Elogium quidem Pacis inter alia con-
tra bellum hoc est, quod in bello parentes filios; In pace filii
parentes sepeliant: Verum ordinem hunc mortalitatis non ra-
rò etiam in pace turbari vel idem ipse testatur. Quem enim
ante paucos menses firmum vegetumq; animadvertimus, mor-
bo superatus obiit, & jussu Parentum superstitum senio & infir-
mitate confectorum sequiore sui parte, matri terræ solenni ri-
tu mandandus venit. Agricola cū terram aratro fauciat, sulcos
ducit, bubus suis excolit, glebas in pulverem redigit, quisquili-
as eruncat, opus, cujus finem futurum expectat, vix incepisse
videri potest; at quantum jam illi labor est exhaustus: Post ubi
semen diviti terræ gremio comisit, & jam germinat, grando
nonnunquam & uredo nocet, spes enecat, hominumque bo-
rumque labores evertit. Ita & cum hoc juvene rem comparas
tam fuisse hodiernus docet dies. Vidimus; proh! vidimus Ado-
lescentem p. m. egregiæ indolis, majoris spei, quem læva no-
bis Parca eripuit. Vidimus ipsum florentem & jam jam mes-
sem ingenii ac studiorum suorum imminentem mœstissimis
parentibus promittere. Rapuit illum seu interceptit Mors, quæ
non ipsi dolenda accidisse potuit, quam ita tulit, sed differenda
solum, ne, quibus deberetur solatium, isto fraudarentur. *Qui
filio*

filiorum nomen quandoque usurparunt, ac Patres audiunt, soli scire quoque possunt, quam suave id sit ac iucundum. Inde vidimus nonnullos ad nuces olim projectas se rursus demittere, globulos nonnunquam senili manu torquere, cum Spartano Rege arundines inequitare, & alia ludicra exercere, non ob alium finem, nisi ut per ludum ac jocum tenelli infantuli patris vultum paulatim agnoscant, loqui conentur, incitari actiones velint, dumque id agant, suam voluptate Patrem perfundant. Magna hæc sunt delectamenta & in ista ætate: quanta autem putes mox futura, cum jam sapere filius incipiat, ac scire, quid sit filium esse h. e. parentibus morigerum, facilem, obsequentemque; artes præterea noscere, quibus commotus ad iram flecti, & deinde placari possit. Hæc & alia Parentum suavissima sunt gaudia, solæ atque unicæ voluptates, mera ac solida felicitas. Animadvertunt sapientes rerum naturæ indagatores, unam eandemque rem duplicem bonum & malum habere effectum. Hæc inter referat aliquis Mortem, quæ verè nihil, ubi advenit, dum expectatur, magnos terrores sui faciens, de quâ dici potest convenientissimè, præsentiam ejus famam minuire. Hæc gravis parentibus cum liberos defalcet, qui non unum vel alterum annum vivere digni erant, sed summum vitæ nostræ fugacis terminum attingere, qui, ordine naturæ observato, suis Genitoribus oculos claudere, suprema ipsis pietatis officia exsolvere debebant. Hæc adeo molesta est, ut lacrymas & Viris exprimat, lamentis ædes personare, flebile illud cheu! subindè ingeminare cogat, veluti de Priamo supremo Trojanorum Tyranno super Hectoris fortissimi necem, apud Vatem Mœonium legimus. At vide, numquid & non indè sibi solatium accersat Parens Mœstissimus? sic sane. Qui enim, licet præmaturâ morte subreptus spes est frustratus, bonam quidè memoriam sui, temporis vero iniquissimas condiciones reliquit, sibi æquus, aliis non iniquus videri potest. Hæc tui filii p. m. Virtutes, quibus
inter

inter cœteros conspicuum se exhibuit, illa ejus eruditio & probitas, semper tibi erunt solatio, cum quandoq; tristis hujus temporis cogitatio te subjerit: Qvin &, si tempora, & in deterius ruentis seculi labem respicias, gratias agas DEO, qui ex tumultu belli, ex colluvie vitiorum, quibus quotidie colluctamur & malorum hominum injuriis, quibus exponi honesti & bonis solent, transfulerit hunc tuum filium in regiam cœlestem, choros angelicos, ubi gaudiis nunquam finiendis, his terenis exemptus sordibus, fruatur. Quod Natales ejus concernit, produxit *Jo. Hangeirtw* nostrum DN. JOANNEM LUDOLPHUM *Plers* / in hanc lucem non Arcadia vel ultima Thule, sed Ducatus Luneburgensis, non Ithaca asperriimis saxis seu nidulis affixa, sed totius Saxonie septentrionalis Civitas antiquissima & opulenta valde secundum Helmoldum in Cronico Slavorum BARDEWICUM, quam Anno DCCCCXC. ante natum Christum conditam esse perhibetur, dummodò versiculi fide merentur, qui etiam hodiè foribus Basilicæ Cathedralis in rudibus ibidem incisi leguntur.

Abram dum natus mox Treviris incipit ortus

Hinc annis Bardwic mille, sex. X. quog; qving;

Hanc Henricus Leo A. M. CLXXIX. v. Kalen. Nov. expugnavit & funditus destruxit, nec pepercerunt viri bellatores Ecclesiis vel cœmeteriis; sed ablatis omnibus succenderunt eam igne. Patrem salutavit Virum Pl. Rev. Nobilissimum ac spectatissimum DN. CHRISTANUM *Plers* / Canonicum seniore Bardo-
vicensi gravissimum. Matrem vero Matronam æstimatiss. ELISABETHAM *Sechten*: Avus ei pateruus fuit Vir Pl. Rev. ac Clariss. Dn. JOHANNES *Plers* / Pastor olim Kirchgellersensis prope Luneb. optime meritiss. Avia Paterna MAGDALENA *Xentorffen* / Matrona præstantiss. Avus Maternus Dn. JOANNES *Sechte* Pastor Soltzhausensis vigilantissimus, quem proximo post nostri *Joannis Ludolphi* obitum die fata quoque sustulerunt. Avia Materna ELISABETHA *Oelsen* / quæ & ipsa

pri

pietate & virtute Matronali florēt. Proavum Paternum nomi-
 navit Virum summe Rev. & Excell. Dn. **M. HENRICUM Elers/**
 Canonicum Seniore & Superind. Bardevvicenſ. venerandum:
 Proaviam vero paternam ANNAM **Gödemans/** ſœminam.
 lectiſſimā. Proavum Maternum adeptus eſt Dn. **M. JOACHI-**
MUS Sechte Paſtorem Pattenſenſem bene meritum. Proavi-
 am autē Maternam ELISABETHAM Calenempiam, & pro-
 bam Matronam. His ille parentibus ac Majoribus pocreatus,
 genus deduxit. Ut primū verò lucem viderat, cura proxima
 fuit, ut ſacro baptiſmatis lavaero à peccatorum ſorde purgare-
 tur, quod etiam xxv. Febr. die more in Eccleſiis noſtris recepto
 peractum eſt. Poſtmodum hunc ſuum Filium Parentes in timo-
 re Domini privatim educarunt. Cum vero in hac prole ma-
 ſculā indolem eximiam in ætate adhuc infantili promicare a-
 nimadverterent, eum non Mechanicæ cuiſpiam officinæ man-
 ciparunt, ſed ſtudiis liberalibus ſacrarunt. Verè namq; ſta-
 tuerunt eſſe hoc patrimonium raptus, incendi, furri, belli,
 aliorumque eventuum periculis minimè expoſitum. Nec ve-
 rò Parentum hocce pium votum felici ſucceſſu caruit. Præce-
 pta namque pietatis & primarum literatum à teneris, quod di-
 citur, unguiculis partim innatā ingenii felicitate, partim Præ-
 ceptorum in Scholā patriæ ſedula opera adjutus, mente adeo
 avidā imbibit, ut etiam ab iisdem dignus iudicatus ſit, qui ad
 Scholam Johannitanam, quæ Luneburgi eſt, ablegaretur. In
 qua principia artium & ſtudioſorum politorum ſub fideliffima
 informatione ejuſdem Scholæ Reſt. Clariff. Dn. **M. Joachimi**
Reiskij, & Dn. **M. Chriſtophori Henrici Lauterbachen/**
 Con-Reſt. vero Dn. **Alberti Schulzen/** integro ſexennio gnavi-
 ter excoluit. & Xyſtum Philoſophicum feliciffimis auſpiciis ita
 decurrit, ut An. MDC LXXXIII. die xxxvii. Maij. Teſtimonio e-
 gregio Dn. Præceptoris exornatus, & ſubſidio politoris litera-
 turæ ſuffultus Academiam hanc noſtram velut uberiorem ſtu-
 diorum mercatum accedens, eam ſibi propitiam & benigniſ-

sumam matrem expertus sit. Fidelis quippè hujus Academiæ
alumnus agnitus, à Dn. Prof. itàm Philos. qvàm Theologiæ ce-
leberrimis favorem ac benevolentiam adeo promeruit, ut ipsi
liberum esset, vel qvovis momento eos adire, deque rebus
dubiis cum ipsis conferre. Horum itaqve ductu, industriâ
& dexteritate in illis, quæ ad veram Philosophiam perdiscendam
necessaria, maximo cum ardore hausit, ut eò expeditius ad cúl-
men omnium disciplinarum Theologicarum contendere & pèr-
venire posset. Cui ejus ardori & festinationi Vir Max. Rev. No-
biliss. ac Excell. Dn. JUSTUS CHRISTOPH. SCHOMERUS,
S.S. Theol. D. P. P. & Superint. Meklenb. uti & Pl. Rev. Excell. ac
Clariss. Dn. M. GOTLOB FRIDER. SELIGMANNUS, Phys. &
Metaph. Prof. ac Cathedr. Eccles. Archidiac. heic Rostochii ce-
leberr. uterq; Collega noster conjunctiss. tantum calcar addi-
derunt, ut vel nunquam sive in publicis sive in privatis Lecti-
onibus ab eorum latere avelli potuerit, tantumq; in illis lecti-
onibus impendit diligentiam, quantum à juvenie doctrinæ cœli-
tus patefactæ scientissimo desiderari poterat. Professus
qvòq; inter ceteros nomen erat in Collegio Theol. Disputat.
sub Præsidio Viri summè Rev. ac Excell. Dn. AUGUSTI VARENIJ,
S.S. Theol. D. & Prof. famigeratiss. de Acad. nostra & Universa
Eccles. Christi optime meriti, habendo: verum fata & Dn. Præ-
sidis & Dn. Auditori terminum anticiparunt. Talis igitur
noster erat, ut ad summam diligentiam, quanta quidem ab
ipso postulari poterat, nihil faceret reliqui, ac nemo dubitaret,
qvín eâ comite & Deo imprimis duce, utilissimum aliquando
Ecclesiæ Christianæ organon evasurus esset. Excreverat enim
hicce hedræ instar, quam Jonas depingit, in eam altitudinem,
ut in ejus pulchritudine Parentes sese oblectarent: sed cheu!
summus hortulanus & Agricola experientissimus Eurum pe-
netran-

metrantem concitando & vermem mortalitatis immittendo;
 hederam vernantem in primo juvenilis ætatis flore corripuit, &
 febrili calore ceu uredine ita exussit, non obstantibus exquisi-
 tissimis etiam Medicamentis, tum ab Excell. Dn. D. BERNH.
 BARNST. cū à memet ipso indefesso studio exhibitis, ut 19. Mar-
 tii hujus anni Mensis die circa s. pomeridianam ædificium hoc-
 ce mundanum, quod putrem Philosophus Gorgias, & fragilem
 Divus Paulus domum appellat, postquam in antecessum à Dn.
 Confessionario Viro Pl. Rev. & Excell. Dn. JOANNE NICOL.
 QVISTORPIO S.S. Th. L. & Archid. Nicol. benè merito, sacro
 & Eucharistico animæ nutrimento refocillatus, & viatico saluti-
 fero instructus, aphorismisq; aureis ex instructissimo suo divino
 Myrothecio depromptis consolatus esset, gestiens meritumq;
 CHRISTI ingemiscens reliquit, & ex hisce compagibus libe-
 ratus per mare Erithræum transiens in terram promissam & cœ-
 leste *παλίδιον* properavit. O Felicissimū nostrum ELERUM, qui
 maturius ex hoc vitæ gurgustio liberatus est! O beatum
 hunc palmitem, qui amputatis miseriarum fibris radici Jes-
 seæ reunitus, Christi sanguine irrigatus, in Abrahæ sinu plan-
 tatus, æternum floret. Hæc dum propono, Cives Academi-
 ci, quid à vobis contendam, neminem puto esse, qui non in-
 telligat. Ecclesiasticus mortuis gratiam præstandam, hoc est
 iusta exequialia exsolvenda præcipit. Nostra nunc res agitur.
 Gratificamini gratiam Juveni vestri ordinis erudito, pio, Mo-
 desto, iisq; ornato dotibus, quibus vos operam quotidie locatis.
 Pedibus munifici estote, mecumq; hodie ad dormitorium,
 quod ipsi in Æde Nicolaitanâ à moestissimis Parentibus emptū
 est, itote exeqvias. P. P. Sub Sigillo Rectoratus
 die XII. Junii, Anno CIO ICCLXXXIV.

amam matrem expertus sit. Fidelis quippe
 alumnus agnitus, à Dn. Prof. tam Philos. quã
 leberimis favorem ac benevolentia adeo pr
 liberum esset, vel quovis momento eos adi
 dubiis cum ipsis conferre. Horum itaque
 & dexteritate in illis, quã ad veram Philosophi
 necessaria, maximo cum ardore hausit, ut eò
 men omnium disciplinarum Theologicarum
 venire posset. Cuius ardori & festinationi
 biliss. ac Excell. Dn. JUSTUS CHRISTOPH.
 S.S. Theol. D.P.P. & Superint. Meklenb. uti &
 Clariss. Dn. M. GOTLOB FRIDER. SELIGN
 Metaph. Prof. ac Cathedr. Eccles. Archidiacon.
 leber. uterq; Collega noster conjunctiss. tan
 derunt, ut vel nunquam sive in publicis sive
 onibus ab eorum latere avelli potuerit, tant
 onibus impendit diligentia, quantum à juve
 tus patefacta scientissimo desiderari pote
 quovis inter ceteros nomen erat in Collegio
 sub Præsidio Viri summè Rev. ac Excell. Dn. AU
 S.S. Theol. D. & Prof. famigeratiss. de Acad. i
 Eccl. Christi optime meriti, habendo: verus
 fidis & Dn. Auditori terminum anticipatus
 noster erat, ut ad summam diligentiam, qu
 ipso postulari poterat, nihil faceret reliqui, ac
 quoniam eam comite & Deo imprimis duce, utilis
 Ecclesiæ Christianæ organon evaluaturus esset.
 hicce hedra instar, quam Jonas depingit, in
 ut in ejus pulchritudine Parentes seie oblect
 summus hortulanus & Agricola experientia

